

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

LXIV. De quodam, qui dicitur tumulatus à discipulis vivus, cum crederetur mortuus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

Sic, dum jacentes nubibus arduis
 Valles opacat tristior ætheris.
 Ira, haud timet nimbos, eodem &
 Semper ovans nitet ore Olympus.
 Cœlo serenus quin animum feras
Qua se nitenti commodius plaga
 Resevit astra, inter triumphans
 Non tenui sacra fronde laurus.
 Illic nitentes dum thalamos tibi
 Servat, jugali non aliam petas
 Vincire nexu; sed fidelis
 Aonidum genio, beatas
 Effunde gazas pectoris aurei,
Qua Tibris udo labitur alveo.
 Hic me sodalem fors revisas,
 Hic placide per agatur ævum.

L X I V.

De quodam, qui dicitur tumulatus à discipulis vi-
 vus, cum crederetur mortuus.

MEnte procul stantem sua vecors turba magistrum
 Viventem sepelit, quem periisse putat.
 Errantum pœnas doctor luit; & rude vulgus
 Tam male, sic moriens, edocuisse dolet.

LXV. TRI-